Ο ΑΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

Μία ζωὴ πλήρης πίστεως-ἀγάπης καὶ σοφίας

81ον

ΠΡΙΝ ΠΡΟΧΩΡΗΣΩΜΕ εἰς τὴν ἔκθεσιν τῶν κατὰ τοῦ ἁγίου Νεκταρίου περιεχομένων εἰς τὰ βιβλία τῆς μοναχῆς Μαγδαληνῆς — ἡ ὁποία δι' αὐτὰ ἀφωρίσθη ἀπὸ τὴν Ἱερὰν Κοινότητα τοῦ Ἁγίου Ὄρους καὶ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος — κρίνομεν σκόπιμον νὰ εἴπωμεν ὀλίγα διὰ τὸ συγγραφικὸν ἔργον τοῦ ἁγίου.

Ὑπῆρξε πολυγραφώτατος καὶ γόνιμος ἐκκλησιαστικὸς συγγραφεύς, πλουτίσας τὴν ἐπιστήμη τῆς θεολογίας τῆς ἐποχῆς του δι' ἀξιολόγων ἐργασιῶν ἱστορικοῦ, ἑρμηνευτικοῦ καὶ ποιμαντικοῦ περιεχομένου. Τούτων κυριώτεραι εἶναι: «Περὶ τῆς μιᾶς Ἁγίας Καθολικῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας», «Ἱερᾶς Παραδόσεως» «Ὁμιλίαι περὶ τοῦ Θείου χαρακτῆρος καὶ τοῦ ἔργου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ὅτι ἐν αὐτῷ ἡ αἰώνιος ζωή», «ἱερῶν καὶ φιλοσοφικῶν λογίων θησαύρωσμα», «μελέται περὶ τῶν θείων Μυστηρίων», «ψαλτήριον τοῦ Προφήτου Δαυὶδ» ἔμμετρον «τὸ γνῶθι σαυτόν», «μάθημα Ποιμαντικῆς», «μελέτη περὶ τοῦ μαρτυρίου τῆς θείας εὐχαριστίας», «ἱερατικὸν ἐγκόλπιον» ἤτοι α) περὶ ἱερωσύνης β) τοῦ προεδρείου ἐν τῇ ἱερωσυνῇ γ) τῆς ἰσοτητος ἐν τῇ ἱεραρχίᾳ, «περὶ Ἐκκλησίας» (ἐν ἑβδομηκονταπενταετηρίδι τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησ. Σχολῆς 1844—1919 σελ. 334 — 349), «λόγοι ἐκκλησιαστικοὶ περὶ τῆς ἀναγκαιότητος καὶ σπουδαιότητος τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων», «περὶ ἀληθοῦς καὶ ψευδοῦς μορφώσεως», «χριστιανικὴ ἠθική», «ποιμαντική», «ὀρθόδοξος Ἱερὰ κατήχησις», «μάθημα χριστιανικῆς ἠθικῆς», «μελέτη περὶ τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς καὶ περὶ τῶν μνημοσύνων», «Χριστολογία». «Εὐαγγελικὴ Ἱστορία δι' ἀρμονίας τῶν κειμένων τῶν ἱερῶν Εὐαγγελίων Ματθαίου, Μάρκου, Λουκᾶ καὶ Ἰωάννου» «περὶ Τιμίου Σταυροῦ», «μελέτη περὶ τῆς Μητρὸς τοῦ Κυρίου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας», «μελέτη ἱστορικὴ περὶ τῶν αἰτίων τοῦ σχίσματος», «ὑποτύπωσις περὶ ἀνθρώπου», «περὶ τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ», «περὶ μεσαίωνος καὶ τοῦ βυζαντινοῦ ἑλληνισμοῦ», «Θεοτοκάριον» (ὕμνοι), «προσευχητάριον», «πανδέκτης», «τριαδικόν», «κεκραγάριον ἱεροῦ Αὐγουστίνου εἰς ἔμμετρον», καὶ πολλὰ ἄλλα.

Ἐκ τῆς πληθύος τῶν ἔργων τούτων μαρτυρεῖται ἡ πολυμάθεια τοῦ ὁσίου Νεκταρίου, ἡ ἐμβριθὴς γνῶσις τῶν Ἁγίων Γραφῶν καὶ τῶν συγγραμμάτων τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, εἰς οὓς ὁποίους συχνάκις παραπέμπει, ἡ ὀρθοδοξία τούτου καὶ ἡ πιστικὸν αὐτοῦ τάλαντον, καθ' ὅτι οὐκ ὀλίγους στίχους συνέθεσεν καὶ ἐξέδωκεν. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἔργων του ἡ βίτομος μελέτη του περὶ τῶν αἰτίων τοῦ σχίσματος τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, ἡ Εὐαγγελικὴ Ἱστορία δι' ἁρμονίας τῶν κειμένων, ἣν πρῶτος συνέταξε κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους παρ' ἡμῖν, ἡ Χριστιανικὴ Ἠθική, Κατήχησις καὶ τὰ εἰς τὴν Ποιμαντικὴν ἀναγόμενα ἔργα τούτου, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ εἰς τὸν συστηματικὸν κλάδον τῆς θεολογίας, ἀναδεικνύουσι τὸν ὅσιον μέγαν τῷ ὄντι θεολόγον τῶν πρώτων δεκαετηρίδων τοῦ παρόντος αἰῶνος, διακριθέντα διὰ τὴν ἐπισημονικὴν ἔκθεσιν καὶ μεθοδικὴν παράθεσιν τῶν ἰδεῶν αὐτοῦ, τὴν σαφήνειαν καὶ τὴν χάριν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐμμονὴν αὐτοῦ εἰς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν παράδοσιν αὐτῆς. Πανταχοῦ σφύζει τὸ ἄρωμα τῆς πίστεως καὶ εὐσεβείας τοῦ ἁγίου Πατρός. Ὄχι μόνον ἐτέλει γνώστης καὶ τῆς συγχρόνου τῆς ἐποχῆς του ξένης θεολογικῆς κινήσεως, ἐπισταμένως μελετήσας τὰς θεολογικὰς ἰδέας καθολικῶν καὶ διαμαρτυρομένων θεολόγων, πρὸς οὓς ἀντιπαραβάλλει τὰς ἡμετέρας ὀρθοδόξους ἐπόψεις, ἀλλὰ καὶ μαθηματικὰς γνώσεις, ὡς φαίνεται ἐκ τῶν ὑπ' αὐτοῦ συνταχθέντων πασχαλίων πινάκων καὶ ἐκ τοῦ ἀνεκείω αὐτοῦ διασωθέντων, εἶχεν οὗτος. Ἐπιπροσθέτως ἐγνώριζε τὴν λατινικὴν καὶ γαλλικὴν γλῶσσαν, ἡ δὲ βιβλιοθήκη του ἐκοσμεῖτο διὰ σπουδαίων τῆς ἐποχῆς του θεολογικῶν καὶ ἐγκυκλοπαιδικῶν λεξικῶν. Ἐκ δὲ τῶν καταλοίπων αὐτοῦ ἔργων ἀσχολοῦνται τὰ κάτωθι· περὶ νηστείας, ὅρκου, ἡ θεία λειτουργία ἁγίου Ἀποστόλου Μάρκου, ἑορτολογία τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας διηρημένη εἰς δύο βιβλία α) περὶ τῶν Κυριακῶν ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ β) περὶ τῶν ἀκινήτων καὶ κινητῶν ἑορτῶν, νέον τριαδικὸν πενταδικὸν εἰς ἑπταδικὸν σύστημα, ἑρμηνεία Πράξεων τῶν Ἀποστόλων, περὶ τῆς ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ λατρείας, ἑλληνισμοῦ, ἱερὰ λειτουργική, ἡ χριστιανικὴ ἠθικὴ ἐπηυξημένη ὑπ' αὐτοῦ ὀλίγους μῆνας πρὸ τοῦ θανάτου του διὰ νεωτέραν, ὡς ἐσημείωσεν ἐν ἀρχῇ ταύτης, ἔκδοσιν.

Εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ προέβαινεν ὁ ἅγιος Νεκτάριος — ὅπως προείπομεν — ἀφοῦ πρῶτον ἐλάβανε τὴν ἔγκρισιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, δι' ὅσα λ.χ. ἐξέδωκεν ἐν Ἑλλάδι εὑρισκόμενος, ὡς τοῦτο μαρτυροῦσι διασωθέντα ἐν τῷ ἀνεκείω αὐτοῦ ἔγγραφα αὐτῆς. Ἀπόφασις εὐμενεῖς περὶ αὐτῶν κρίσεις Πατριαρχῶν ἐν συνεχείᾳ παραθέτομεν. ἐξ ὧν καταφαίνεται ἡ μεγάλη πρὸς τὸν ὅσιον ἀνδρα τιμὴ καὶ σεβασμὸς τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Ἐκτὸς δὲ τῶν ἀνωτέρω ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθέντων αὐτοτελῶν ἔργων, πολλὰ ἄθρα του ἐδημοσιεύθησαν εἰς θρησκευτικὰ περιοδικὰ τῆς ἐποχῆς του («Ἱερὸς Σύνδεσμος», «Ἀναμόρφωσις» «Ἀνάπλασις» κλπ.).

***

Καὶ τώρα τί λέγει ἡ μοναχὴ Μαγδαληνή. Εἰς τὴν ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐκδιδομένην ἡμερησίαν ἐφημερίδα «Ἑλληνικὸς Βορρᾶς» τῆς 16ης Ἰουνίου 1976 ἐδημοσιεύθη δήλωσίς της, μὲ τὸ ἀκόλουθον περιεχόμενον:

«Ἀπορρίπτομεν ὡς Αἱρετικὰ συγγράμματα τοῦ Νεκταρίου Κεφαλᾶ, τοῦ καὶ Πενταπόλεως, διότι αὐτὰ εἶναι ὅλως διόλου ἀσεβῆ, ἔκνομα ἀκανόνιστα καὶ ἀσύμφωνα πρὸς τὴν πατροπαράδοτον διδασκαλίαν τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Πίστεως.

Ὅθεν, δὲν ἀνακαλοῦμεν, οὐδὲν ἐν ἰῶτα ἐξ ὅσων ἐγράψαμεν κατὰ τοῦ Εἰκονομάχου Νεκταρίου Κεφαλᾶ, αἰτιώμεναι τὰ κάτωθι.

Πρῶτον: Διότι ὁ Νεκτάριος Κεφαλᾶς βλασφημεῖ εἰς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἀνατρέπων τὸ κῦρος τοῦ Εὐαγγελίου, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.

Δεύτερον: Διότι ὁ Ν. Κεφαλᾶς διαψεύδει τοὺς Ἀποστολικοὺς Πατέρας τῶν τεσσάρων πρώτων αἰώνων, γράφοντας ὅτι αἱ Ἐκκλησιαστικαὶ αὐτῶν μαρτυρίαι στηρίζονται ἐπὶ μύθων.

Τρίτον: Ὁ Ν. Κεφαλᾶς ἀνατρέπει τὴν ἀξιοπιστίαν τῶν Μηναίων καὶ πάσης τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ὑμνολογίας, θεωρῶν μύθους τὰ Κοντάκια καὶ τὰ Μηναλόγια τῶν ἁγίων Μαρτύρων.

Τέταρτον: Ὁ Ν. Κεφαλᾶς ὑποτιμᾶ τοὺς ἁγίους Πατέρας τῆς Τετάρτης Οἰκουμενικῆς ἁγίας Συνόδου, χάριν τοῦ Μονοφυσίτου Διοσκόρου.

Πέμπτον: Ὁ Ν. Κεφαλᾶς διισχυρίζεται ὅτι αἱ σεβάσμιοι Κανόνες ὑπῆρξαν «ἐλάττωμα» τῆς Ἐκκλησίας.

Ἕκτον: Ὁ Ν. Κεφαλᾶς παρουσιάζεται σφοδρὸς, ὑπερασπιστὴς τῆς αἱρέσεως τῶν Εἰκονομάχων.

Ἕβδομον: Ὁ Ν. Κεφαλᾶς ἐκτοξεύει χυδαίας ὕβρεις κατὰ τῶν 367 Θεοφόρων Πατέρων τῆς Ἑβδόμης Ἁγίας Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ὑπερασπιζόμενος τὸν Κοπρώνυμον.

Ὄγδοον: Ὁ Ν. Κεφαλᾶς ἐξυβρίζει ὅλους τοὺς ἁγίους Πατέρας ἀνομαστικῶς, οἵτινες ὑπερήσπισαν τὰς σεπτὰς Εἰκόνας.

Ἔνατον: Ὁ Ν. Κεφαλᾶς δέχεται ὡς καλὰ τὰ Μυστήρια τῶν Αἱρετικῶν Λατινοφρόνων.

Δέκατον: Ὁ Ν. Κεφαλᾶς βλασφημεῖ κατὰ τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, γράφων ὅτι «ἕνεκα τῆς καθ' ὅλον τὸ ἔτος μεγάλης πληθύος τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ἡ Κοινωνία περιέπεσεν ἐπὶ μᾶλλον εἰς ποικίλην ὑλικὴν ἠθικὴν καὶ διανοητικὴν ἔκλυσιν».

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω βλασφημιῶν καὶ ὕβρεων καὶ ἀντοφθόγγων φρονημάτων τοῦ Νεκταρίου Κεφαλᾶ, διακηρύττομεν ἐνώπιον Θεοῦ ὅτι, προτιμῶμεν νὰ ὑποπέσωμεν εἰς τὴν δυσμένειαν τῆς Κρατούσης Ἱεραρχίας ἢ νὰ συμφρονήσωμεν μετὰ τοῦ Νεκταρίου Κεφαλᾶ ἐπισύροντες εἰς τὰς ψυχάς μας τὴν ἀρὰν τῶν ἁγίων Πατέρων διὰ τοῦ, «τοῖς κοινωνοῦσιν ἐν γνώσει, τοῖς ὑβρίζουσι καὶ ἀτιμάζουσι τὰς σεπτὰς Εἰκόνας, Ἀνάθεμα» (Συνοδικὸν Ὀρθοδοξίας).

Προτιμῶμεν λέγομεν, νὰ ὑποπέσωμεν εἰς τὴν δυσμένειαν τῆς Κρατούσης Ἱεραρχίας ἤτις:

1) Ἀδυνατεῖ νὰ ἀντικρούσῃ τὰ βιβλία μας διὰ τῶν ὁποίων ἀποδεικνύεται κανονικῶς καὶ ἐννόμως ὅτι, ἡ Ἱερωσυνία αὕτη σήμερον καταπατεῖ 18 Ἱεροὺς Κανόνας τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας.

2) Ἀδυνατεῖ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι τὰ συγγραφέντα παρὰ τοῦ Νεκταρίου Κεφαλᾶ, εἶναι σύμφωνα μὲ τὴν διδασκαλίαν τῶν Ὀρθοδόξων ἁγίων Πατέρων.

Παρακαλοῦμεν λοιπὸν τὴν Κρατοῦσαν Ἱεραρχίαν νὰ δώσῃ εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς ὅλον τὸν Ἑλληνικὸν κόσμον τὴν πληροφορίαν ἂν τὰ ἐπιλήψιμα συγγράμματα τοῦ Νεκταρίου Κεφαλᾶ εἶναι ὄντως σύμφωνα μὲ τὴν Ὀρθόδοξον διδασκαλίαν καὶ ἂν ὁ Νεκτάριος Κεφαλᾶς πρὸ τοῦ θανάτου του ἀνεκάλεσεν ἢ ἀνεθεμάτισεν αὐτὰ ἕνα πρὸς ἕνα διὰ Ἀβέβλου ὁμολογίας.

Μαγδαληνὴ ἡγουμένη Ἰ. Μ. Ἀναλήψεως Κοζάνης

Ἡ ἰδία εἰς δηλώσεις της πρὸς Ἀθηναϊκὸν δημοσιογράφον, δημοσιευθεῖσας εἰς τὸ περιοδικὸν «Ταχυδρόμος» τῆς 13ης Μαΐου 1976 λέγει, ἀναλυτικώτερα, τὰ κάτωθι:

Πρῶτον: Ὁ Νεκτάριος Κεφαλᾶς ἐβλασφήμησε εἰς τὴν θεοπνευστίαν τῆς ἁγίας Γραφῆς, εἰπὼν ὅτι τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Λουκᾶ περιέχει ἀνακριβείας. «Ἡ μαρτυρία τοῦ Λουκᾶ, εἶπε, δὲν νὰ ἐκληφθεῖ ὡς οὐχὶ καθόλου ΑΚΡΙΒΗΣ...».

Δεύτερον: Ὁ Ν. Κεφαλᾶς, κατερράκωσε τὸ κῦρος τῶν Ἀποστολικῶν Διαταγῶν», τὰς ὁποίας συνέγραψαν οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι...

Τρίτον: Ὁ Ν. Κεφαλᾶς, κατεκρήμνισε τὴν ἀξιοπιστίαν καὶ εὐθυτενίαν τῶν συγγραμμάτων ἕνδεκα Ἀποστολικῶν Πατέρων καὶ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, συκοφαντήσας τὰ συγγράμματα αὐτῶν ὡς μυθολογήματα. Πρὸς τούτοις ὁ Κεφαλᾶς εἰς τὰ ἄθεα συγγράμματα τοῦ ἀστρονόμου Κεπλέρου, τοῦ Ἰουδαίου Ἰωσήπου καὶ τοῦ αἱρετικοῦ Παύλου τοῦ Σαμοσατέως...

Τέταρτον: Ὁ Ν. Κεφαλᾶς ὑπερασπισθεὶς τὸν Μονοφυσίτην Διόσκορον, κατέκρινε τὴν ἐν Χαλκηδόνι Δ' Οἰκουμενικὴν Ἁγίαν Σύνοδον...

Πέμπτον: Ὁ Ν. Κεφαλᾶς, συνεφώνησε κατὰ πάντα μετὰ τῶν αἱρετικῶν εἰκονομάχων...

Ἕκτον: Ὁ Ν. Κεφαλᾶς ἐξύβρισε διὰ χυδαιοτάτων ὕβρεων τοὺς 367 Θεοφόρους Πατέρας τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς ἁγίας Συνόδου...

Ἕβδομον: Ὁ Ν. Κεφαλᾶς, ἐξύβρισε πάντας τοὺς Ὁμολογητὰς καὶ Προμάχους καὶ ὑπερασπιστὰς τῶν σεπτῶν εἰκόνων, κατασπιλώνων ἀσεβῶς τὴν αἰωνίαν αὐτῶν μνήμην...

Ὄγδοον: Ὁ Ν. Κεφαλᾶς, ἀνατρέπει ριζηδὸν τὴν ἀξιοπιστίαν τῶν Ἱερῶν Μηναίων τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας.

Ἔνατον: Ὁ Ν. Κεφαλᾶς ἐπιρρίπτει τὴν εὐθύνην τοῦ χωρισμοῦ Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς ἐκκλησίας εἰς τοὺς ὀρθοδόξους, ἁγιωνύμους παντάπασι τὸν Πάπαν, συγχρόνως δέ, καθυβρίζει τοὺς Προμάχους τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως, διὰ τῶν πλέον ἀνηκούστων φράσεων...

Δέκατον: Ὁ Ν. Κεφαλᾶς, δέχεται τὸ μνημόνευμα τοῦ Πάπα, δέχεται καὶ τὰ παρὰ τῶν Λατινοφρόνων μυστήρια, ὡς κανονικὰ καὶ ἅγια...

Ἑνδέκατον: Ὁ Ν. Κεφαλᾶς, ἀνοίγει τὰ πτερὰ τῶν σημείων Οἰκουμενιστῶν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ πετοῦν αὐτοὶ σήμερον μέχρι τρίτου οὐρανοῦ ἀπὸ τὴν χαράν των, φωνάζοντες, ὡς ἐκ στόματος τοῦ Ν. Κεφαλᾶ καὶ λέγοντες:

«Οὔτε Οἰκουμενικὴ συνεκροτήθη Σύνοδος, οὔτε πολυπληθὴς ἦτο, ΟΤΕ ΤΟΝ ΠΑΠΑΝ ΑΝΕΘΕΜΑΤΙΣΕΝ, οὔτε οἱ Πατριάρχαι βεβαιοῦνται ὅτι ἐπεψηφίσαντο» (Ν. Κεφ. αὐτόθι)...

Αὐτά, γράφει ὁ Ν. Κεφαλᾶς, συνεχίζει ἡ Μαγδαληνή, ἀπαιτῶν ὁ δυστυνὴς ὅτι δύναται, διὰ τῶν ἀνοησιῶν του, νὰ ἀνατρέψῃ τὰς σάλπιγγας τοῦ Παναγίου Πνεύματος»...

Ἡ Μαγδαληνή, ἀποκαλεῖ τὸν Ἅγιο Νεκτάριο, στὰ βιβλία του, «βλάσφημο», «πονηρό», «ἀντίχριστο», «θρομπαίχτη», «ἀγνώμονα», «κεραβρόστο», «ψευδοάγιο», «ἄνομον», «ἐπίσκοπο», «ἀδιάντροπο», «εἰκονομάχο», «αἱρετικό», «κνώδαλο», «τερατολόγο», «ψεύτη», «ἀμαθῆ» καὶ ἄλλα φοβερὰ ἐνῶ τὰ συγγράμματά του τὰ χαρακτηρίζει «ἀερολογήματα», «σαπρολογήματα», «φληναφήματα» καὶ «αἱρετικὲς φλυαρίες».

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Τὸ γερμανικὸ ποδόσφαιρο

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

μπιά», δὲν ἐπιτρέπει τόσο εὔκολα νὰ τὴν ἐλέγχουν καὶ πολὺ λιγώτερο νὰ τὴ χειραγωγοῦν. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ ποδοσφαιριστὲς ποὺ θὰ ἀποτελέσουν τὸ σκελετὸ τῶν δυτικογερμανικῶν ἐπιλέκτων μετὰ τὸ παγκόσμιο πρωτάθλημα τοῦ 1978, ἔχουν προγραμματίσει τὴ σταδιοδρομία τους μὲ πλήρη συναίσθηση τῶν στόχων ποὺ ἐπιδιώκουν. Οἱ περισσότεροι ἀπ' αὐτούς, — στὸν τομέα αὐτὸν διδάχτηκαν πολλὰ ἀπὸ τὸν Φράντς Μπέκενμπάουερ —, χρησιμοποίησαν τὰ κέρδη ἀπὸ τὶς ἀθλητικές τους ἐπιτυχίες γιὰ νὰ δημιουργήσουν ἕνα ἐξασφαλισμένο οἰκονομικὸ μέλλον σὰν καλοὶ ἀστοί. Ἄνοιξαν καταστήματα, ἔχτισαν σπίτια, χωρὶς ὅμως νὰ λησμονήσουν ποτὲ ν' αὐξήσουν ταυτόχρονα καὶ τὴν ἀγοραστική τους ἀξία ἀκόμη περισσότερο στὸ χρηματιστήριο τοῦ ποδοσφαίρου. Ἕνας Ρούντι Κάργκους ἢ ἕνας Ντῆτερ Μύλλερ, — καὶ οἱ δυὸ ὁ τύπος τοῦ «καλοῦ παιδιοῦ» τῆς γειτονιᾶς, δὲν μποροῦν σήμερα νὰ ἀντικατασταθοῦν μὲ λιγώτερο ἀπὸ ἕνα ἑκατομμύριο μάρκα. Τὰ ἐτήσια κέρδη τους, ὅπως καὶ ὅλων τῶν κορυφαίων τῆς γερμανικῆς Μπούντεσλίγκα, ποὺ ἀνέρχονται σὲ 300.000 μάρκα, θεωροῦνται μᾶλλον πολὺ χαμηλά.

Ἡ νέα γενιὰ τῶν ἐπαγγελματιῶν ποδοσφαιριστῶν κουνᾶ τὸ κεφάλι χωρὶς κατανόηση γιὰ τὴ νοοτροπία ἐκείνου τοῦ «πρέπει νἄστε φίλοι τῆς ἑνδεκάδας», ποὺ ὡδήγησε τὸ 1954 τὴν ἐθνικὴ Γερμανίας στὴν ἐντυπωσιακὴ νίκη (3—2) παγκοσμίου πρωταθλήματος ἐπὶ τῆς Οὐγγαρίας. Κι ὅμως μὲ τὸ δικό τους τρόπο τάσσονται κατ' ἐξοχὴν ὑπὲρ τοῦ συντροφικοῦ καὶ συνεργατικοῦ πνεύματος. Παρὰ ταῦτα γι' αὐτοὺς ἡ ἀθλητικὴ ἐπιτυχία εἶναι σὲ θέση τὸ λογικὸ ἀποτέλεσμα ταλέντου, τέλειας τεχνικῆς καὶ κινητοποιήσεως ὅλων τῶν ἱκανοτήτων.

Τὸ καλύτερο παράδειγμα τῆς προόδου ἀπὸ ἀστέρι σὲ ἀνσάμπλ ἀστεριῶν εἶναι ὁ πλούσιος σὲ παράδοση ποδοσφαιρικὸς ὅμιλος Σάλκε 04 ποὺ ἱδρύθηκε τὸ 1904 ἤδη στὸ Γκέλζενκίρχεν. Ἀπὸ τοὺς 18 παίκτες τῆς ὁμάδος αὐτῆς τῆς Α' ἐθνικῆς κατηγορίας ἀπὸ τὸ Ρούρ οἱ Κλάους Φίσερ, Ρόλφ Ρύσμαν, Κλάους Φίχτελ, Χάννες Μπόγκαρτς, Ρύντιγκερ Ἀμπράμτσικ καὶ οἱ ἀδελφοὶ Ἔρβιν καὶ Χέλμουτ Κρέμερς ἦταν ἤδη ἀπὸ τοὺς ἐπιλέκτους τῆς Γερμανικῆς Ὁμοσπονδίας Ποδοσφαίρου. Ὅλοι αὐτοὶ ἀποτελοῦν μιὰ ποδοσφαιρικὴ κοινότητα συμφερόντων ἐπὶ προθεσμίᾳ μέσα στὸν ὅμιλο. Καὶ ὅλοι παρακολουθοῦν ἄγρυπνα μὴ τυχὸν κάποιος ἀπ' αὐτοὺς κερδίζῃ περισσότερα ἀπὸ τὸν ἄλλο ἢ ἀποκτήσῃ οἱαδήποτε ἰδιαίτερα δικαιώματα, πρᾶγμα ποὺ στὴν ἐποχὴ ἀκόμα τοῦ Μπέκενμπάουερ, Φόκτς ἢ Ὄβερατ τὸ θεωροῦσαν ὡς τελείως φυσικό.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι μὲ τὴν ἀποχώρηση δεξιοτεχνῶν ὅπως ὁ Φράντς Μπέκενμπάουερ, τὸ γερμανικὸ ποδόσφαιρο χάνει κάτι ἀπὸ τὴ γοητεία καὶ διορατικότητα, ποὺ μόνο τὰ μεγάλα ἀστέρια διαθέτουν. Ἐν τούτοις ὁ προπονητὴς τῆς ἐθνικῆς ὁμάδος, δὲν ἔχει κανένα φόβο γιὰ τὸ μέλλον. «Θὰ ἔχουμε καὶ στὸ 1978 καὶ μετὰ μιὰ ἰσχυρὴ ὁμάδα», λέει, προσβλέποντας μ' ἐμπιστοσύνη τοὺς κληρονόμους τοῦ Μπέκενμπάουερ.

Τὸ ὅτι ἀποχωρήσεις ἀστεριῶν δὲν εἶναι μόνο γερμανικὸ ἀλλὰ διεθνὲς πρόβλημα, τὸ βλέπουμε στὴν Ὁλλανδία, ὅπου παίκτες ὅπως ὁ Γιόχαν Κρόϋφ καὶ ὁ Γιόχαν Νέεσκενς δὲν εἶναι πλέον ἀναμφισβήτητοι, στὴν Ἀγγλία, ὅπου δὲν βρέθηκαν διάδοχοι γιὰ τοὺς Μπόμπυ Τσάρλτον καὶ Μπόμπυ Μούρ, στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση, ὅπου δὲν ὑπάρχει πλέον κανεὶς «τερματοφύλακας — θαῦμα» ὅπως ὁ Λέβ Γιάσιν, στὴν Ἰταλία, ὅπου προκαλεῖ ἀκόμη θλίψη ἡ ἀνάμνηση τῶν ἐποχῶν ἑνὸς Σάντρο Ματσόλα, καὶ στὴ Βραζιλία, ὅπου κανεὶς δὲν βρέθηκε νὰ κλείσῃ τὸ κενὸ ποὺ ἄφησε ὁ ἀλησμόνητος Πελέ!

ΧΑΡΑΜΟΥΤ ΠΑΙΦΚΕΝ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

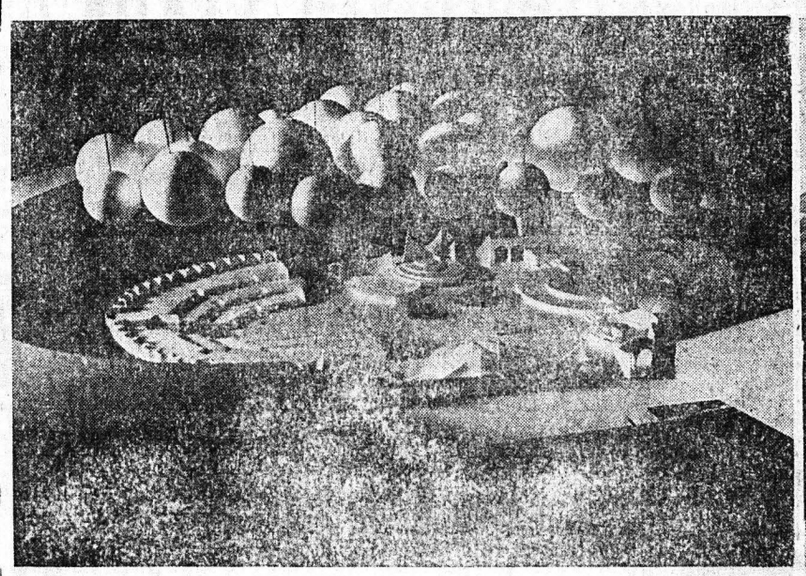

ΑΡΙΣΤΕΡΑ: Ἡ αἴθουσα στὸ ὀλυμπιακὸ στάδιο τοῦ Μοναχου, θὰ μετατραπῇ μὲ 70 τεράστιες μπάλες ἀπὸ συνθετικὴ ὕλη — μὲ διάμετρο πέντε, ἑπτὰ καὶ δέκα μέτρα — σὲ μιὰ αἴθουσα γιὰ γιορτὲς τοῦ καρναβαλιοῦ, γιὰ χοροὺς καὶ γι' ἄλλες ἐκδηλώσεις. Τὸ σχέδιο τὸ ἔκαναν οἱ γνωστοὶ ἀρχιτέκτονες Ἔρνστ Μαρία Λάνγκ καὶ Ἔρνστ Χούρλιμαν καὶ σὰν πρωτοποριακὸ ποὺ εἶναι, ἔχει πολλὲς πιθανότητες νὰ πραγματοποιηθῆ. Μὲ τὶς αἰωρούμενες αὐτὲς μπάλες, θὰ μειωθῆ ὀπτικῶς τὸ τεράστιο ὕψος τῆς «ἀρένα», ποὺ ἔχει μέγεθος 3.500 τετραγωνικὰ μέτρα. Ὁ καπνὸς ἀπ' τὰ τσιγάρα καὶ ὁ πνιγηρὸς ἀέρας, μπορεῖ νὰ διαφεύγει χωρὶς δυσκολία, ὥστε νὰ διατηρεῖται καθαρὴ ἡ ἀτμόσφαιρα ἀκόμα καὶ στὶς γιορτὲς τοῦ καρναβαλιοῦ. Ὅπως ἐξήγησε ὁ ἀρχιτέκτονας Ἔρνστ Μαρία Λάνγκ, ὁ «μεταβλητὸς αὐτὸς θόλος» προσφέρει ἐπιπλέον, τὴν δυνατότητα, νὰ δημιουργοῦνται κάθε βράδι μὲ προβολεῖς φωτός, ἄλλα χρώματα καὶ μιὰ ἄλλη ἀτμόσφαιρα — κάτι ποὺ θὰ προξενεῖ μιὰ μαγικὴ γοητεία. ΔΕΞΙΑ: Οἱ «ἀκροβάτες στὰ πλῆκτρα» ἀπ' τὸ Ροντάλμπεν, στὸ κρατίδιο Ρηνανίας — Πφάλτς, θέλουν πάλι νὰ κερδίσουν στοὺς διεθνεῖς ἀγῶνες τοῦ 1977. Ἡ ὁμάδα αὐτὴ μὲ τὰ πιὸ γρήγορα δάχτυλα, κέρδισε στοὺς «προκριματικοὺς» γιὰ τὸ γερμανικὸ πρωτάθλημα στὴν γραφομηχανὴ δέκα ἀπ' τοὺς δώδεκα τίτλους. Μόνον στὸ ταχὺ καὶ τέλειο γράψιμο στὴν γραφομηχανὴ γιὰ κορίτσια ἄνω τῶν 18 χρονῶν, κέρδισε μιὰ κοπέλλα ἀπ' τὸ Βερολῖνο καὶ μιὰ ἄλλη ἀπ' τὴν Νυρεμβέργη. Ὁ ταχύτερος δακτυλογράφος στὴν ὁμάδα τῶν ἀνδρῶν (ποὺ ἔχει προπονηθεῖ ἀπὸ τὸν καθηγητὴ Ἐμπορικῆς Σχολῆς Ζούπ Μουσίνα), καταφέρνει στὰ πλήκτρα 619 χτυπήματα. Δυὸ κορίτσια ἡλικίας 14 ἐτῶν κατορθώνουν ἤδη 612 χτυπήματα στὰ πλήκτρα. Ὁ Ζούπ Μπουσίνα πέτυχε ἐξ ἄλλου ἀπ' τὸ 1968, μὲ τὶς διάφορες ὁμάδες ποὺ ἔχει προπονήσει, νὰ κερδίση συνολικὰ 35 τίτλους. Δακτυλογράφοι καὶ γραμματεῖς ποὺ ὑπῆρξαν μαθήτριες τοῦ Μπουσίνα, ἔχουν σήμερα θέσεις σὲ διάφορα ὑπουργεῖα τῆς Βόννης. Στοὺς ἐπόμενους διεθνεῖς ἀγῶνες, συμμετέχουν 32 χῶρες, ἀνάμεσα σὲ σ' αὐτὲς ἡ Ἰνδονησία, Ἰαπωνία, Καναδᾶς, τὸ Ζαΐρ καὶ ἡ μεγαλύτερη ἀντίπαλος τοῦ Ροντάμπλεν: ἡ Τουρκία.

Ἐπίπλα
ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΡΥΘΜΟΥ
ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΑΤΡΙΒΕΣΗ
ΓΚΡΕΚΑ
Ἐκθεσις: ΓΟΥΝΑΡΗ 131-ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΤΗΛΕΦ. 320-480
Ἐργαστήρια: ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ 25

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΝΔΡΙΚΑ
Κοστούμια
Μοντγιόμερυ
Τζάκετ
Πλεκτὰ
Ὑπουάμισα
Καὶ ὅ,τι θελήσῃ ὁ ἄνδρας σὲ τιμὲς καταπληκτικὲς
Ἐπισκεφθῆτε μας
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 251
γιὰ νὰ πεισθῆτε

ΙΩ. ΓΙΑΛΕΛΗΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ 68
ΤΗΛΕΦ. 276-892

ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΜΕΝΟ ΣΕΡΒΙΣ
FIAT-SIMCA
ΝΙΚ. ΒΟΥΚΕΛΑΤΟΣ
ΕΛΛΗΝΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ 6, — ΤΗΛ. 420-689
ΠΑΤΡΑΙ

Τυπογραφεῖον Καλλιτεχνικὸ
"ΣΑΜΑΡΤΖΗ"
ΕΝΤΥΠΑ - ΜΠΙΛ